

מראה מקומות, שיעור מאת הג"ר מאיר קפלן שליט"א

شكلים י: - בעניין פרוכות של המקדש

1. גם' **شكلים פרק ד' הלכה ב':** וזו'ל, "מתני' פרה ושער המשתלה ולשון של זהירות באין מתרומת הלשכה כבש פרה וככש שעיר המשתלה ולשון שבין קרניו ואמת המים וחומרה העיר ומגדלותיה וכל צרכי העין באין משירי הלשכה אבא שאול אומר כבש פרה כהנים גדולים עשויין مثل עצמן מותר שירוי לשכה מה היו עושים בהן לוקחין בהן יינות שמנים וسلطות והשכר להקדש דברי רבי ישמעאל רביעי עקיבאה אומר אין משתמשין בשל הקדש אף לא משל עניינים מותר התרומה מה היו עושים בה רקווי זהב ציפוי לבית קודש הקדשים רבי ישמעאל אומר מותר מיותר הפירות קץ המזבח מותר תרומה לכלי שרת רבי עקיבאה אומר מותר תרומה לקץ המזבח מותר נסכים מיותר תרומה לכלי שרת רבי חנינה סגן הכהנים אומר קץ המזבח מותר התרומה לכלי שרת זה וזה לא היו מודים בפירות".

וגםרא שם, וזו'ל, "שמעואל אמר נשים האורגנות בפרוכות נוטלין שכרן מתרומת הלשכה רב חונה אמר מתרומת בדק הבית מה פלייג שמואל עבד ליה קרבנו רב חונה עבד ליה כבנין אמר רבי חזקיה תנא ר' יהודה גרוגרות ננדנות הקטרת וכל קרבנות הצבור באין מתרומת הלשכה מזבח הזהב וכל כלי שרת באין מיותר נסכים מזבח העולה וההיכל והעזרות באין משירי הלשכה חזע לעזרות באין מלשכת בדק הבית".

2. **כתובות קו:** וזו'ל, "נשים האורגנות בפרוכות ובית גרכו על מעשה לחם הפנים ובית אבטינס על מעשה הקטרת כולן היו נוטלות שכרן מתרומת הלשכה התם בדבבי" דאמר רבי זира אמר רב שלשה עשר פרוכות היו במקדש שני שבעה כנגד שבעה שעירים אחד לפתחו של היכל ואחד לפתחו של אללים ב' בדביר ב' כנגד בעליה כל שרת מהו שיישעו מקדשי בדק הבית צורך מזבח נינהו ומקדשי בדק הבית אותו או צורך קרבן נינהו ומתרומת הלשכה היו עושים אותן א"ל אין נעשו אלא מתרומת הלשכה איתיביה וככלותם הביאו לפני המלך ויהודיע (הכהן) את שאר הכסף ויעשו כלים לבית ה' כל שרת וגוי א"ל דאקרייך כתובי לא אקרייך נבאייך לא יעשה בבית ה' ספות וגוי כי לעושי המלאכה יתנווה אי הכי קשו קראי אהדי לא קשיא כאן שגבו והותירו כאן שגבו ולא הותירו וכי גבו והותירו מי הוי א"ר אבחו לב ב"ד מתנה עליהם אם הוצרכו הוצרכו ואם לא יהו לכלי שרת".

3. **רמב"ם פרק ד' מהלכות שקלים,** וזו'ל, "ב אבל פר העלים דבר של צבור וشعيري עבדות כוכבים בתקלה גובין להן ואין באין מתרומת הלשכה פרוכות של היכל תחת בנין עשויות ואין באין מתרומת הלשכה אלא מקדשי בדק הבית אבל פרוכות של שעירים באין מתרומת הלשכה המנורה וכל שרת מצוון שיבאו מיותר הנסכים ובהלכות כל המקדש והעובדים בו יתבאר מה הוא מיותר הנסכים ואם לא היה להן מיותר נסכים יביאו מתרומת הלשכה בגדי כהונה בין בגדי כהן גדול בין שאר בגדי הכהנים שעובדים בהן במקדש הכל מתרומת הלשכה: ח כבש היו בונין מהר הבית להר המשחה שעליו מוציאין פרה אדומה וככש שמוציאין עליו שעיר המשתלה ושניהם נעשים משירי הלשכה וכן מזבח העולה וההיכל והעזרות נעשים משירי הלשכה אמת המים שבירושלים וחומרה ירושלים וכל מגדלותיה וכל צרכי העיר באין משירי הלשכה ועובד כוכבים שהתנדב מעת לדברים האלו או לעשות עמם בחנים אין מקבלין מהם וapeutic גור תושב שנאמר לא לכם ולנו לבנות וגוי ונאמר ולכם אין חלק וגוי".

וכסף משנה שם הלכה ב', וזיל, "פרוכות של היכל תחת בנין עשוות וכו'. בר"פ שני דיניינִי (כתובות ק"ו) אמר ר' נחמן אמר רב נשים האורגות בפרוכות נוטלות שכרן מתרומות הלשכה ואני אומר מקדשי בדק הבית הואל ופרוכות תחת בנין עשוות נשים מיתיבי נשים האורגות בפרוכות נוטלות שכרן מתרומה הלשכה התם בדברי דאי' זירא אמר רב ייג' פרוכות היו במקדש שני ז' כנגד ז' שעריהם אחד לפתחו של היכל ואחד לפתחו של אלומ' ב' בדביר ב' כנגד בעליה. ופירש"י בדבבי בפרוכות כנגד הפתחים דלצניעותא עבידי ואינם נתחת בנין אבל כל כורך בנין פרוכין שעשה שלמה המבדילות בין היכל לה'ק שהיו במקדש שני במקום אמה טרקיין שעשה שלמה בבניין ראשון ואותן פרוכות נעשו מקדשי בדק הבית:

המנורה וכלי שרת וכו'. בר"פ שני דיניינִי (דף ק"ו): תנא דבר ר' ישמעאל כל שרת באים מתרומה הלשכה מיתיבי כל שרת באים ממוטר נסכים תנאי היא דעתן ר' ישמעאל אומר מוותר תרומה לכלי שרת ר'ע אומר מוותר נסכים לכלי שרת. ופסק רבינו כר'ע וاع"ג דרי חנינא סgan הכהנים סבר כר'י ומושמע ליה דהיכא דליך מוותר נסכים מודה ר'ע לר' ישמעאל:

ודע דגרסינן התם בעא ר' הונא מרוב כל שרת מהו שייעשו מקדשי בדק הבית צורך מזבח נינהו ומקדשי בדק הבית אותו או צורך קרבן נינהו ומתרומה הלשכה היו עושים אותם א"ל אין נועשים אלא מתרומה הלשכה איתיביה וככלותם הביאו לפני המלך ויהודיע וכו' ל"ק כאן שגבו והותירו כאן שגבו ולא הותירו וכי גבו והותירו מיי' הו א"ר אבחו לב ב"ד מתנה עליהם אם הוצרכו הוצרכו ואם לאו יהו לכלי שרת. ויש לתמונה דמשמע דפליגי ארי' ישמעאל ור'ע דמר אמר מתרומה הלשכה וממר אמר ממוטר נסכים אבל מקדשי בדק הבית לא. וצ"ל דכי לב ב"ד מתנה עליהם חוזרו אותן מעות ממוטר נסכים או כתرومת הלשכה. ומ"מ יש לתמונה מה השמי רביינו דבר זה דמקדשי בדק הבית אותו היכא דגבו והותירו.

ומשנה למלך שם, וזיל, "המנורה וכלי שרת מצוון שיבאו ממוטר הנסכים. פלוגתא דתנאי בפ' שני דיניינִי גזרות ופסק רבינו כר'ע. ולא ידעתி למה לא כתוב שגם מזבח הזהב ולבונה מצוון שיבאו ממוטר הנסכים וככדייתא בברייתא שם (דף ק"ו) וכבר הביא הראב"ד ברייתא זו בסוף הלכות תרומה יע"ש. ודע דגרסינן התם בעא מינינה רב הונא מרוב כל שרת מהו שייעשו מקדשי בדק הבית צורך מזבח נינהו ומקדשי בדה"ב אותו או צורך קרבן נינהו ומתרומה הלשכה אותו א"ל אין נועין אלא מתרומה הלשכה איתיביה וככלותם הביאו לפני המלך ויהודיע וכו' ל"ק כאן שגבו והותירו כאן שגבו ולא הותירו וכי גבו והותירו מיי' הו א"ר אבחו לב ב"ד מתנה עליהם אם הוצרכו הוצרכו ואם לאו יהו לכלי שרת ע"כ. וככתב מרן בכ"מ וזיל ויש לתמונה דמשמע דפליגי ארי' ישמעאל ור'ע דמר אמר מתרומה הלשכה וממר אמר ממוטר נסכים אבל מקדשי בדה"ב לא וצ"ל דכי לב ב"ד מתנה עליהם חוזרו אותן מעות ממוטר נסכים או כתرومת הלשכה ע"כ :

ולא ידעתி Mai קשיא ליה למרן דהא לפי המסקנא רבינו ישמעאל ור'ע לא מיירנו אלא היכא דליך מוותר בקדשי בדק הבית ומה שגבו יש בו צורך לדברים אחרים במציאות זה הוא דפליגי ר'י ור'ע היכא דהוצרכו לכלי שרת ממה היו מבאים אותן אבל היכא דיש בקדשי בדק הבית מוותר שאין צורך בו בהא כי'ע מודו דמקדשי בדק הבית היו לוקחים כל שרת. ואם קושיתו היא דלמה לא הזכרנו ר'י ור'ע דכלי שרת היו באים ממוטר קדשי בדק הבית לא תירץ לזה כלום. גם מ"ש מרן דכי לב ב"ד מתנה וכו' לא ירדתי לסוף דעתו וכי ב"ד יש להם כח לשנות קדשי בדק הבית ולומר שהם מותר נסכים או כתرومת הלשכה. ובגמרא לא אמרו לב ב"ד מתנה עליהם אלא לפי שהוקשה להם אכן יכולם להביא כל שרת מקדשי בדה"ב והלא לא לקדושת קרבן גבו ואיך משנים מדעת הבעלים. לזה תירצטו דלב ב"ד מתנה והרי הוא כאלו דעת המקדשים היה שאם לא הוצרכו לקדשי בדק הבית שייהיו לכלי שרת. אבל שיאמרו ב"ד שאם לא הוצרכו שייהיו מוותר נסכים או כתرومת הלשכה זה לא שמענו. (א"ה ועין בדברי הרב המחבר פ"ח מה' כל מkadsh Din ויע"ש).

4. קריית ספר ריש פרק ב' דשקלים (מופיע באתר)